

ת"פ 32565/04/12 - מדינת ישראל נגד ארז סאנדרוסי

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 32565-04-12 מדינת ישראל נ' סאנדרוסי

בפני	כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	ארז סאנדרוסי ע"י ב"כ עו"ד גלית יפה

החלטה

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית ונסיון שיבוש הליכי משפט, וכן צרף תיק נוסף בו הורשע על פי הודאתו בעבירות של הסגת גבול וגניבה מרכב.

בהתאם לכתב האישום המתוקן בת.פ. 32565-04-12, ביום 7.4.11 הגיעו בלשים לביצוע צו חיפוש בביתו של הנאשם בהתאם לצו חיפוש שניתן בתיק 59678-03-11.

שני בלשים עלו לדירתו של הנאשם ובלש נוסף נשאר למטה לצורך תצפית על הדירה.

בנסיבות אלה הבחין הבלש שהמתין למטה בנאשם משליך מהחלון סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 21.41 ג' נטו אל הקרקע.

הבלשים שערכו חיפוש בדירה מצאו כי הנאשם החזיק סם מסוכן במספר מקומות בחדר השינה:

במגירה שבשידה נמצאו 0.41 גרם נטו של סם מסוכן מסוג חשיש, בארון הבגדים נמצאו 0.19 גרם נטו של סם מסוכן מסוג חשיש ובארון הבגדים נמצאו 0.17 גרם נטו של סם מסוכן מסוג חשיש.

בדיון שהתקיים ביום 1.6.14 ביקש הנאשם לצרף תיק נוסף, ת.פ. 20460-12-10.

בהתאם לכתב האישום בתיק זה, ביום 18.1.10 הסיג הנאשם גבול למשאית של חברה בשם "פרינה מזון לבעלי חיים", בכך שפתח את דלת המשאית בכוונה לבצע גניבה או פשע.

באותן נסיבות גנב הנאשם מהמשאית שק מזון לכלבים בשווי 200 ₪, שהינו רכוש החברה.

בדין נמסר, כי עמדת המאשימה לענישה בשני התיקים הינה למע"ת, קנס ופיצוי.

עם זאת, הגיעו הצדדים להסכמה דיונית, לפיה נשלח הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן בטרם נגזר דינו, והוסכם שהתסקיר יבחן גם את שאלת ביטול הרשעתו.

תסקירי שירות המבחן

מהתסקיר מיום 14.12.14 עולה כי הנאשם הינו בן 40, נשוי ואב לילד, עובד כעוזר נהג משאית.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות. התגייס לצה"ל ושוחרר עקב אי התאמה לאחר שנה.

הנאשם מסר כי סובל מבעיות שמיעה ועל רקע זה שובץ לתפקיד שלא מצא בו עניין. הנאשם מסר כי עקב התסכול מהשיבוץ הנ"ל ביצע נפקדות, ריצה מאסר וביקש להשתחרר.

לאחר שחרורו, הוציא רשיון נהיגה על משאית ועבד כנהג משאית לאורך השנים.

נמסר כי לפני כשנה פוטר ומאז מתקיים מקצבת אבטלה. נמסר כי לאחרונה החל לעבוד כעוזר נהג בחברה המשווקת מזון לבע"ח.

הנאשם נישא לאשתו, ילידת אוקראינה, בהיותו בן 32, ולהם ילד בן 5.

בנו של הנאשם אובחן כסובל מאוטיזם ועד גיל שנתיים לא שולב מסגרת מיוחדת והנאשם התפטר כדי לטפל בו. כיום הוא מקבל טיפול מקצועי, לומד בגן רגיל בסיוע גננת משלבת.

הוריו של הנאשם עובדים ומתפקדים, ונמסר כי הקשר עימם טוב.

נמסר כי הנאשם נעדר עבר פלילי.

הוא מוכר לשירות המבחן משנת 2011 בעקבות העבירות נשוא כתב האישום.

נמסר כי הרושם מהאבחון הראשון היה כי הנאשם מתקשה בשמירה על יציבות וכי לידת בנו, על הקשיים שנילוו אליה ולגידולו, גרמה לנאשם למשבר נפשי וזוגי. באותו אבחון לא נמצא כי לנאשם דפוסים עברייניים אך אובחנה בעיה בצריכת סמים כמענה לקשיים.

הנאשם סרב בזמנו להשתתף בהליך טיפולי ועל כן לא ניתנה המלצה בעניינו.

לענין העבירות בהן הורשע, הנאשם מסר כי הרקע להן היה תקופה משברית לאחר לידת בנו.

לגבי העבירות של הסגת גבול וגניבה מרכב, מסר כי אלה בוצעה בעת שעבד בחברה ממנה גנב.

הנאשם מסר כי בעת שביצע העבירות לא הכיר בחומרת המעשים, שכן תוקפו של השק שנגנב פג והוא לא היה אמור להימכר. הנאשם הביע צער בעקבות הפגיעה במתלונן ומסר כי לא סבר שהתנהגותו תגרום לנזק.

לגבי עבירת הסמים, הנאשם מסר כי החל לעשות שימוש בסמים לאחר לידת בנו, כאשר השימוש הפך לאינטנסיבי עם התגברות הקשיים שבגידול בנו, משבר זוגי שחווה, קשיים בריאותיים והתפטרותו מעבודתו.

תואר כי השימוש בסמים נועד להקלה בקשיים שתוארו לעיל.

באשר לעבירת שיבוש הליכי משפט, הנאשם מסר כי פעל באופן אימפולסיבי מתוך פחד מהשלכות מעשיו.

הנאשם ביטא חרטה על ביצוע העבירות והבין חומרתן.

הנאשם מסר כי במהלך שנת 2013 עזב את הבית למספר חודשים, ובאותה תקופה העמיק השימוש בסמים. בהמשך, בני הזוג החליטו לשקם הקשר ונמסר כי בכוונתם להתחיל בטיפול זוגי. בנוסף השתלבה המשפחה בטיפול ב"מכון לקידום הילד המיוחד" ובמסגרת זו ניתנים כלים להתמודדות עם בעיות וקשיים רגשיים באופן נורמטיבי, בנסיבות אלה פחת השימוש בסמים.

בדיקות שתן שמסר הנאשם נמצאו נקיות משרידי סם.

משיחה עם העו"ס המטפלת בנאשם במסגרת "פרוייקט שבילים" במכון לקידום הילד המיוחד, עולה כי היא הנאשם מצוי בטיפול בשנתיים האחרונות. נמסר כי הנאשם מעורב ביותר בטיפול בבנו, ונעזר בצוות ובטיפולים המוצעים. נמסר עוד, כי הנאשם משתתף הן בשיחות פרטניות שבועיות והן בטיפול הקבוצתי, משתף ומתייעץ.

בנוסף נמסר כי הנאשם לוקח חלק פעיל בטיפולים הניתנים לבנו. נמסר כי הבעיות הזוגיות של הנאשם ואשתו עלו במהלך המפגשים כחלק מהטיפול ובהתחשב בהשפעת יציבות הקשר על בנם.

לאחר שנשקלו גורמי הסיכון אל מול גורמי הסיכוי לשיקום, ההערכה היתה כי קיים סיכון נמוך להישנות עבירות.

שירות המבחן התרשם כי המצוקה שחווה הנאשם תקופה ממושכת הובילה לפגיעה בשיקול דעתו וביכולתו לשמור על גבולות החוק, וכן לשימוש בסמים. בשנתיים האחרונות ערך הנאשם שינוי חיובי באורח חייו, ומבטא מוטיבציה לשמור על תפקוד תקין ללא מעורבות שולית ולהמשיך בטיפול. כן התרשם שה"מ כי מדובר באדם בעל תפיסות פרו חברתיות וכי ההליך המשפטי היווה גורם מרתיע עבורו.

לאור הטיפול האינטנסיבי בו לוקח הנאשם חלק ואשר מתאים לצרכיו, ובהתחשב באיזון במצבו, לא ניתנה המלצה טיפולית בעניינו.

לגבי שאלת הרשעתו של הנאשם, לא התקבל רושם כי עלולה להיגרם פגיעה קונקרטית בעבודתו באם יורשע, ועל כן לא הומלץ על ביטול הרשעתו.

נמסר כי עמדת המאשימה למע"ת, קנס ופיצוי הינה עמדה מתאימה אשר תציב גבולות ברורים.

בדיון שהתקיים ביום 23.12.14, ביקשה ב"כ הנאשם להציג מסמכים לפגיעה בעיסוקו של הנאשם.

לאור זאת נדחה הדיון.

לבקשת שירות המבחן, ולאחר שהנאשם פנה אליהם והביע חשש מהרשעתו, הורה בית המשפט על קבלת תסקיר משלים.

ביום 15.2.15 התקבל תסקיר משלים.

הנאשם מסר כי בשנת 2009 פנה למשרד התחבורה בבקשה לקבלת רשיון נהיגה ברכב ציבורי והוא נמצא כשיר לכך. הוצגו מסמכים על ידי הנאשם.

נמסר כי מאז לא פעל לקידום הענין לנוכח בעיות רפואיות, ובהתחשב בהליך המשפטי אשר בו קיווה להחלטת בית המשפט לביטול הרשעתו, שבלעדיה לא יוכל לקבל הרשיון.

נמסר כי הנאשם מייחס חשיבות רבה לביטול ההרשעה שתאפשר לו קבלת הרשיון ושיפור בתנאי העסקתו והשתכרותו.

לאור מידע זה ולאחר המפגש הנוסף עם הנאשם, הומלץ לשקול ביטול הרשעתו של הנאשם.

כן הומלץ על הטלת צו של"צ בהיקף 80 שעות כענישה קונקרטית.

נמסר כי היקף השעות המצומצם נובע מהצורך של הנאשם להשתתף בטיפול האינטנסיבי בו הוא משולב וכן בטיפולים של בנו, ובכדי למנוע פגיעה בפרנסתו.

גובשה תכנית של"צ בהתאם.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי עמדת המאשימה כפי שהוצגה ביוני 2014 בגין שני התיקים הינה עונש של מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

נטען כי הנאשם נשלח לקבלת תסקיר, ומהתסקירים שהתקבלו עולה כי בעבר היה הנאשם מאופיין בחוסר יציבות, וכיום שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבטא חרטה, והוא נקי מסמים.

נטען כי שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית, מאחר שהנאשם כבר משולב בטיפול מתאים.

נטען עוד כי בתסקיר הראשון שירות המבחן לא התרשם מבעייתיות העולה מהרשעת הנאשם בעוד שבתסקיר המשלים צוין כי יש אינפורמציה חדשה בעניינו לביטול הרשעתו, כאשר הכוונה להליך לקבלת רשיון לרכב ציבורי.

נטען כי במצב זה ומתוך כוונה להמשיך ולחזק את כוחותיו של הנאשם ולשמור על יציבות תעסוקתית, הומלץ לשקול ביטול ההרשעה והטלת של"צ.

ב"כ המאשימה טען כי אמנם מדובר בעבירות שחלף זמן רב מאז ביצוען, אך הסיבה להתמשכות ההליכים נעוצה בנאשם ועל כן אין להסתמך עליה כנימוק לאי הרשעה.

נטען כי מקום שמדובר בבגיר שבית המשפט קבע כי ביצע את העבירות, ולאור העובדה שמדובר הן בעבירות רכוש והן בעבירות סמים, ולא ניתן לומר שמדובר במעידה חד פעמית, אין מקום לביטול ההרשעה.

נטען כי במצב זה אין מקום להעדפת האינטרס הפרטי על פני האינטרס הציבורי ויש לסיים את התיק בענישה הצופה פני עתיד.

בנוסף נטען כי מן הראוי לפגוע בכיסו של הנאשם במסגרת הענישה, שכן מדובר בעבירות רכוש, ויש בכך משום מסר לבל ישוב הנאשם על מעשיו.

ב"כ המאשימה ציין כי הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה, וחסך מזמנו של בית המשפט, ועם זאת ההליכים נמשכו זמן רב, כאשר נטען, כאמור לעיל, כי אין מקום להתחשב בחלופי הזמן כשיקול לקולא.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם הודה והורשע בשני כתבי האישום, בעבירות שפורטו ושתוקנו לקולא בצורה משמעותית.

ב"כ הנאשם טענה כי היא מתקשה לקבל את עמדת המאשימה, לכך שלא ניתן לקבל את חלוף הזמן כנסיבה לקולא.

נטען כי לא הועלתה טענה כנגד הנאשם לשיהוי ולכך שהוא אשם בהימשכות ההליכים, אשר נבע מכך שהנאשם היה מיוצג ע"י שני עורכי דין שונים ורצה לצרף את התיקים.

במצב זה נטען כי בית המשפט לא יכול להתעלם מהעובדה שחלפו כ-5 שנים ממועד ביצוע העבירה הראשונה וכ-4 שנים מהעבירה בתיק השני.

נטען כי המדובר בנאשם נעדר עבר פלילי קודם ונעדר הרשעות או תיקים פתוחים מאוחרים לאותם שני האירועים.

נטען כי התקבלו בעניינו של הנאשם שני תסקירי שירות המבחן, כאשר כבר התסקיר הראשון היה תסקיר חיובי, בו תואר הרקע לביצוע העבירות, כאשר בתקופה של שנת 2010 - 2011 נולד לנאשם ילד, וסביב תקופה זו הוא אובחן כלוקה באוטיזם.

נטען כי למשפחה נדרש זמן לעכל את המצב וכי התהליך הזה נמשך תקופה לא קצרה.

נטען כי המשבר הרגשי שהנאשם חווה באותה תקופה היווה את הרקע לביצוע העבירות, ולמרות זאת שירות המבחן התרשם כי לא מדובר בנאשם בעל דפוסים עבריינים.

כן נטען כי שירות המבחן ציין שהנאשם ביטא חרטה, והבנה מותאמת לגבי חומרת העבירות, וביטא צער על הגניבה מהמתלון.

ב"כ הנאשם טענה כי לאחר שביקשה לצרף מסמכים לתמיכה בבעייתיות שבהרשעה פנה הנאשם מיוזמתו לקצינת המבחן, והציג בפניה את המסמכים והטענות לקשיים שתגרום הרשעתו במישור התעסוקתי לאור רצונו ללמוד נהיגה על מונית ולקבל רשיון, דבר המחייב תעודת יושר.

נטען כי לאחר פנייה זו של הנאשם לקצינת המבחן, קצינת המבחן ביקשה מבית המשפט להגיש תסקיר משלים ובית משפט נעתר לבקשה.

נטען כי בתסקיר המשלים תוארה הפגיעה הקונקרטית וההשלכות במישור התעסוקתי על הנאשם, לאחר שהנאשם הציג לקצינת מבחן מסמך לפיו הוא פנה למשרד התחבורה בבקשה לקבל רשיון לרכב ציבורי.

נטען כי הליך זה נקטע בגלל הולדת הילד, והתיקים שעמדו כנגדו.

לגבי מצבו הבריאותי של הנאשם, נטען כי הנאשם עבד רוב השנים כנהג משאית, ומדובר בעבודה פיזית של פריקת סחורות כתוצאה ממנה סובל הנאשם מ-7 פריצות דיסק בגב, ובנסיבות אלה ישנה חשיבות רבה עבורו בקבלת רשיון למונית.

לאור כל האמור לעיל, עתרה ב"כ הנאשם לקבלת המלצת שירות המבחן לאי הרשעת הנאשם והטלת צו של"צ.

הנאשם מסר כי רוב השנים עבד עבודה פיזית קשה מאוד, והומלץ לו ע"י רופאים אורטופדים שלא להרים משקל של מעל 3 ק"ג ושלא לעבוד עבודה פיזית, אך בכדי להתפרנס הוא עדיין עובד עבודה פיזית.

כן מסר כי הוא מתחרט על ביצוע העבירות, והבטיח שלא יחזור לבצע עבירות בעתיד.

הנאשם ביקש להתחשב במצבו המשפחתי המורכב.

דין

לאחר ששקלתי טענות הצדדים ועיינתי בתסקירים, אני סבורה כי מדובר במקרה בו ניתן לסטות לקולא מהכלל, לפיו מי שביצע עבירה יורשע בדינו, ולבטל את ההרשעה, תוך הטלת עונש חינוכי קונקרטי של"צ, וזאת מבלי לפגוע באינטרס הציבורי. מנגד, שוכנעתי כי הותרת ההרשעה על כנה והטלת עונש צופה פני עתיד כעתירת המאשימה, גם אם היא סבירה והוגנת כשלעצמה, תגרום במקרה דנן לנזק תעסוקתי בלתי מידתי ביחס לחומרת העבירות שביצע הנאשם.

עסקינן בנאשם מבוגר יחסית שאין לו הרשעות קודמות לפני ביצוע העבירות דנן בשנים 2010-2011, ואף לא לאחר מכן, כשמדובר על תקופות זמן ארוכות המעידות על ניהול אורח חיים נורמטיבי ויציב. העבירות נעברו בתקופה משברית בחייו של הנאשם, המובנת לכל, ויש קשר ישיר בין השימוש בסם קל לבין תחילת ההתמודדות עם אותו משבר אישי וזוגי, כאשר כיום הנאשם ואשתו נעזרים בטיפול מקצועי מתאים והשימוש בסמים קלים הופסק. עבירת הנסיון לשיבוש נבעה בנסיבות העניין מטעות רגעית בשיקול הדעת, ואינה מעידה על דפוס חשיבה והתנהגות עברייני, כהתרשמות שירות המבחן. גם עבירת הגניבה היא קלת ערך בנסיבותיה.

לפיכך, נראה כי מדובר בעבירות שנעברו בתקופת משבר שחלפה, וכי הנאשם חזר למוטב ואין חשש לביצוע עבירות דומות על ידו. לאור מצבו הרפואי של הנאשם אשר אינו מאפשר לו להמשיך בגילו ובמצבו הבריאותי בעבודה פיזית מאומצת, נראה כי מניעת האפשרות מהנאשם להתפרנס כנהג מונית תגרום לו ולמשפחתו נזק בלתי מידתי ביחס לחומרת העבירות שעבר.

אשר על כן אני מבטלת את ההרשעה בשני התיקים, ומטילה על הנאשם של"צ בהיקף של 80 שעות במסגרת שגובשה ע"י שירות המבחן.

ניתן צו להשמדת המוצגים.

פיצוי למתלונן בסך 500 ₪. הפקדון יקוזז מההפקדה בתיק, ככל שקיימת, והיתרה תוחזר למפקיד. באם אין הפקדה - ישולם הפיצוי עד 1.4.15 בקופת בית המשפט.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתנה היום, י' אדר תשע"ה, 01 מרץ 2015, במעמד הצדדים.